

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Religiosissimis Patribus Abbati, Priori, Cæterisq. Monachis sanctissimi
Monasterii Aureæ Valiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

RELIGIOSISSIMIS PATRIBUS
ABBATI, PRIORI, CÆTERISQ; MONACHIS

sanctissimi Monasterii Aureæ Vallis.

D Vos suapte velut naturâ, non tam currit, quam volat hæc Theologia, RELIGIOSISSIMI PATRES: quippe quæ usque adeo vestra est, ut eam Vobis planè auferrem, si non offerrem. Quod enim ad Authorem attinet, mea est; quod ad inscriptionem verò, *Sanctorum*. Quorum verò honori ac meritis dicanda Sanctorum Moralia, nisi eorum, qui & Sanctorum Moralia profitentur, & Sanctorum vitam æmulantur? An non Regula, quam profitemini, Theologia Moralis Sanctorum est? Nonne & Sanctorum vita, vita vestra? Altissima est Professio vestra, sed omnis sanctitatis perfectionem, & omnis consummationis finem. Longè est à Vobis circa communia præcepta languere, & hoc solum attendere, quid præcipiat Deus; imò attenditis quid à Vobis velit, probantes quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. Aliorum est Deo servire; Vestrum adhærere. Aliorum est Deum credere, amare, revereri; Vestrum est sapere, intelligere, cognoscere, frui. Magnum est hoc, arduum hoc & sublime. Neque enim communis est vita Christianorum, sed Angelorum. Siquidem angelica est vita vestra: quia ut angelica, sic & vestra conversatio non est in terris, sed in cœlis. Magna quidem profitemini; sed Vobis magna Dei amore profitentibus, & in fide ac spe gratiæ ejus majora aggredientibus, non solum desiderium & voluntatem ingerit Deus, sed & idem ipse, qui voluntatis gratiam prærogat, subrogat etiam virtutem ad proventum. Sic vita vestra manifestum facit, quàm reprehensibilis sit vita delicatula, nedum sæcularium, vix nisi sæcularia sapientium, sed & multorum Religiosorum, quàmque immeritò ipsi, sicut & Scriptores, nescientes quid loquantur, impracticabilem asserant Theologiam Moralem Sanctorum. Excusationem quidem ipsi prætendunt ex virium deficientia, quàm jam supra humanam imbecillitatem sit vita verè christiana & evangelica, qualis fuit vita primorum Christi fidelium. Verùm ipsorum mollitiem & imbecillitatem ex nimio sui amore, charitatisque languore provenire, ostendit vita vestra, dum quasi digito demonstrat, amanti nihil esse difficile. Sileant ergo molliores Casuistæ, qui in tenebris de luce judicantes, nimiam imbecillitatis defectu id propè omne emolliunt & eunuchizant, quod virile ac robustum est in arcu præceptorum Dei, saluberrimorumque documentorum Evangelii. Utinam saperent & intelligerent, quod sapit & intelligit luminosa charitas vestra! Accedite ad Auream Vallem quicumque morum præcepta traditis, ibi videbitis, quantà facilitate, quanto spiritûs fervore, quantà abundantia pacis illud adimpleatur, quod Regius Pfalter ait: *propter verba labiorum tuorum ego custodi-vi vias duras.*

In recordatione Aureæ Vallis totus exulto, dum ibi suspicio primitias sancti Spiritûs, & pignus gratiæ, cum spe perennaturæ ibi vitæ sanctioris. Nam & ipsummet nomen *Aureæ Vallis*, bonæ spei præfert omen, quod utique ibi, prout de Monte Dei Psalmista canit, ibi (inquam) jugiter habitatura sit generatio *innocens*, & *mundo corde*, generatio quæ non accepit in vano animam suam, generatio *querentium Dominum*, *querentium faciem ejus semper*. Vallis pinguis, Vallis coagulata, Vallis in qua beneplacitum est inhabitare Dominum Deum in ea. Quid mirum, cum Aurea Vallis, teste Oraculo Pontificio, sit *Paradisus Domini*, & *pœnitentiæ recessus*? In quo religiosissimè servatur

DEDICATORIA

lex Monastica paupertatis, nihil habetur peculiare, nihil proprium, nihil nisi commune: Commune verò quàm simplex, quàm modestum, quàm ab omni fastu alienum! Ibi videre est in Patrem Abbatem reverentiam, amoris ac fiduciæ plenissimam, Monachorum inter se plenam concordiam, nullum cum exteris commercium, nullum cum ipsismet Confratribus colloquium. Altum in tota domo silentium, vitæ quædam æquabilitas, semper seria, semper constans, frequens labor, continua oratio, dulces lachrymæ, lectiones piæ, non curiosæ, victus asper ac tenuis (Vobis quippe olus cibaria sunt, & legumina) somnus parvus, ad veteris Ecclesiæ morem protracta jejunia, fides integra, spes firma, charitas semper ardens, effusa in pauperes liberalitas, benefica in peregrinos hospitalitas: Quàm diligens ad publicas preces diù noctûque concursus! Quanta orandi perseverantia! Quanta orantium (quâ Deo grata vis infertur) unanimitas! Ceremoniæ quàm piæ, at simplex & sine pompa religiosus apparatus! Cantus ejusmodi, ut voces angelicas audire quis putet, lenis, distinctus, sonorus, ad pietatem compositus, qui & devotionem instillet, & lachrymas eliciat.

Illic Augusta Dei Majestas, Christique præsentia sentitur, Mysteriorum oblatio plena fidei, plena sacri timoris. O sacram Vallem! O religiosum domicilium. O cineres Sanctorum, Bentzeradtiorum, Lantremengiorum, &c. ibi sepultos! O quanta Vobis consolatio, RELIGIOSISSIMI PATRES, quòd Magni istius Bentzeradtii, sanctioris vitæ Monasterii vestri Restitutoris, quotquot estis, Filii estis! Et sicut Filii, ita & hæredes spiritus & sanctitatis ipsius. Satagite ergo ut quo pede sub sanctissima ipsius directione cœpistis, eo semper eatis, & ad solidioris virtutis apicem ardentiori studio jugiter aspirantes, Domino serviatis in sanctitate & justitia coram ipso, omnibus diebus vestris. Ita voveo & spero,

RELIGIOSISSIMARUM PATERNITATUM VESTRARUM

Humillimus & devotissimus in Christo servus
FR. HENRICUS A S. IGNATIO, Ordinis Carmelitarum,